

найбогатъ, а тоа найсиромахъ, като секи нами-
ра въ друго нѣщо, кое-то той нѣма, и кое-то
желее да има. Секій чловѣкъ има по нѣкое пре-
имущество, кое-то друго му оскудѣва. Но ни единъ
чловѣкъ нѣма сичко; но секи има по нѣщо. —
Богъ е секиго чловѣка обдарилъ съ нѣщо и то на
особитый начинъ; за ради това може секій да сѣ
сметра като домакинъ и притажатель на нѣкои осо-
биты дарове Божіи, кои-то сѣ му отъ Бога подарѣ-
ни. За ради това и совѣтува сватый Апостолъ Пе-
таръ, и каже: Кѣждо ѣкоже пріятъ дарованіе, ме-
жду себѣ сѣмъ служаще, ѣкво добрии строителіе раз-
личныа благодати Бжіа. (1. Петрово гл. 4. ст.
10.) То есть, вѣдете единъ другому на помощь
съ онова, що то ви е Богъ отдалъ.

Зато недей сѣ више оплакува на това неравно-
дѣленье за ради многоразличны-те дарове на ща-
стіе-то, защо не е така неравно, какко-то сѣ тебе
чини. Не гледай ты на оныа, кои-то сѣ много по-
вечи добыли отъ тебе; но гледай на оныа, кои-то
ни толко богатство нѣматъ, колко-то ты. Наймно-
го помни, чи ще она, кому-то ты сега завидиши, да
намери въ тебе такива свойства и преимущества, какви-
то той нѣма и за кои-то всуе чезне, защо никоги
неще да ги има. Ты му завидиши на богатство-то,
а той тебе на здравіе-то; ты желаешъ да имашъ
неговѣ-тѣя память, а той желее твоѣ-тѣя добръ на-
равъ, твое-то беззлобно сѣрдце; ты желаешъ, да
бѣдешъ въ такова почитаніе и да си чуенъ, като
него, а той ти завиди на ниско-то сѣстоаніе, въ
кое-то си щастенъ, па макаръ и да не си чуенъ,
защо, колко то си по малакъ, толко по малко не-